

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยที่มีต่อการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย

THE EFFECTS OF CHILDREN AS RESEARCHERS LEARNING MANAGEMENT ON PRESCHOOL CHILDREN'S ANALYTICAL THINKING

กุลละชาติ ชาญศรี (Gullachat Chansri)*
ดร.สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (Dr.Sirima Phinyoanantaphong)**
ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (Dr.Boonchird Pinyoanuntapong)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชายและหญิงจำนวน 22 คน ที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านผางอุดมสมบูรณ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุรินทร์ เขต 1 เวลาที่ใช้ในการทดลอง 8 สัปดาห์ๆ ละ 4 วันๆ ละ 40-50 นาที รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 32 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย และแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์สำหรับเด็กปฐมวัยชนิดเลือกตอบที่เป็นรูปภาพ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.962 ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest - Posttest Design และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วย t-test for Dependent Samples

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ระดับการคิดวิเคราะห์พบว่าก่อนการทดลองเด็กปฐมวัย มีการคิดวิเคราะห์ ($\bar{X} = 23.00$) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนภายหลังการทดลอง ($\bar{X} = 33.15$) อยู่ในระดับดีมาก และเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าก่อนการทดลองเด็กปฐมวัยมีการคิดวิเคราะห์ ด้านการสังเกต ($\bar{X} = 5.55$) การเปรียบเทียบ ($\bar{X} = 5.95$) การจำแนก ($\bar{X} = 5.82$) และการสรุป ($\bar{X} = 5.68$) อยู่ในระดับปานกลาง ภายหลังการทดลองด้านการสังเกต ($\bar{X} = 9.05$) และการเปรียบเทียบ ($\bar{X} = 8.55$) อยู่ในระดับดีมากส่วนการจำแนก ($\bar{X} = 8.05$) และการสรุป ($\bar{X} = 7.50$) อยู่ในระดับดี
2. การศึกษาเปรียบเทียบพบว่า เด็กปฐมวัยมีการคิดวิเคราะห์ ($\bar{D} = 10.14$) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย เด็กปฐมวัยมีการคิดวิเคราะห์ด้านการสังเกต ($\bar{D} = 3.50$) การเปรียบเทียบ ($\bar{D} = 2.59$) การจำแนก ($\bar{D} = 2.23$) และการสรุป ($\bar{D} = 1.82$) ทุกด้านสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย

คำสำคัญ : เด็กปฐมวัย, การคิดวิเคราะห์, การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย

Keywords : Preschool Children, Analytical Thinking, Children as Researchers Learning Management

* นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

** รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

*** รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แสดงว่าการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีการคิดวิเคราะห์โดยรวมด้านการสังเกต การเปรียบเทียบ การจำแนก และการสรุปสูงขึ้นอย่างชัดเจน

Abstract

The purposes of this study were to study and compare the levels of analytical thinking of preschool children before and after the use of children as researchers learning management. The sample was 22 preschool boys and girls, with 5-6 years of age, of kindergarten 2 at Banphangudomsombun School under Surin Educational Service Area Office 1, in the first semester of 2011 academic year. The experiment was carried out 32 times within the period of 8 weeks - 4 days per week and 40-50 minutes per day. The tools used in this research were children as researchers learning plans and the test of analytical thinking for preschool children by choosing picture choices with the reliability of 0.962. The research followed one group pretest-posttest design. The data were statistically analyzed by using means, standard deviation, and t-test for dependent samples.

The results of study were as follows.

1. The analytical thinking of preschool children was at a middle level ($\bar{X} = 23.00$) before the experiments and at a very good level ($\bar{X} = 33.15$) after the experiments. When considering in individual areas, the analytical thinking of preschool children before the experiments was at a middle level in the areas of observation ($\bar{X} = 5.55$), comparison ($\bar{X} = 5.95$), classification ($\bar{X} = 5.82$), and conclusion ($\bar{X} = 5.68$). After the experiments, it was at a very good level in the areas of observation ($\bar{X} = 9.05$) and comparison ($\bar{X} = 8.55$), and at a good level in the areas of classification ($\bar{X} = 8.05$) and conclusion ($\bar{X} = 7.50$).

2. According to the comparison, the analytical thinking of preschool children after the use of children as researchers learning management ($\bar{D} = 10.14$) was higher than that of before the learning management with statistical significance at the level of .01. When considering in individual areas, the analytical thinking of preschool children after the children as researchers learning management in the areas of observation ($\bar{D} = 3.50$), comparison ($\bar{D} = 2.59$), classification ($\bar{D} = 2.23$), and conclusion ($\bar{D} = 1.82$) was higher than that of before the learning management in all areas.

The results showed that the children as researchers learning management obviously made the analytical thinking of preschool children higher both in general and individual areas of observation, comparison, classification and conclusion.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มีสาระความสำคัญคือ เน้นในการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มประสิทธิภาพ จัดการศึกษา เน้นทักษะกระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

การเสริมสร้างศักยภาพของเยาวชนให้สามารถคิดเป็นทำเป็นมีทักษะในการจัดการ มีคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงาม และรักการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องจึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นที่สุด ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษานั้น หัวใจสำคัญก็คือการปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ กำหนดให้

สถานศึกษาทุกสถานศึกษาต้องปรับกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ คือ กระบวนการทางปัญญาที่พัฒนาบุคคลอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความสุขการบูรณาการเนื้อหาสาระ ตามความเหมาะสมของระดับการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ทันสมัย เน้นกระบวนการคิดและการปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้ตามสภาพจริง สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างไกล เป็นกระบวนการที่มีทางเลือกและมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย น่าสนใจ เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีผู้เรียน ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และมุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และคนที่มีความสุข เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่สามารถปลูกฝังทักษะต่างๆได้ครบทุกด้าน (รุ่ง แก้วแดง. 2542: 80-82) การจัดการเรียนการสอนที่เข้าถึงตัวเด็ก ต้องเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กทางด้านเจริญเติบโต (Growth) และด้านพัฒนาการ (Development) ที่ตรงกับความต้องการของเด็กอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ วราภรณ์ รักวิจัย (2542: 159) ที่กล่าวว่า กิจกรรมที่จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้สูงส่งนั้น จะต้องจัดกิจกรรมที่เด็กสนใจ ลงมือค้นคว้ากระทำด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะและสนับสนุน คอยช่วยเหลือ ในขณะที่เด็กทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยวิธีการเรียนรู้ของเด็ก คือ เรียนรู้จากการเล่น การใช้ประสาทสัมผัส การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนกับผู้ใหญ่กับครู (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2550: 24-25) การศึกษาจึงมีความสำคัญและมีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศ รูปแบบการจัดการศึกษาจึงมีการเปลี่ยนแปลงมีการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนซึ่งหัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 คือ การเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็นวิเคราะห์เป็นและสร้างองค์ความรู้ได้ ในพัฒนาความคิดนั้นนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอไว้หลายรูปแบบ เช่น การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การคิดวิจารณ์ญาณ

การคิดตัดสินใจ การคิดเชิงเหตุผล การคิดวิเคราะห์ และการคิดเพื่อการแก้ปัญหา (ทศนา แซมมณี. 2544: 103-104) หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 มุ่งพัฒนาให้นักเรียน เป็นผู้ที่สามารถคิดวิเคราะห์ปฏิบัติได้ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รู้จักท้องถิ่นของตนและเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ เพราะการศึกษาที่มีคุณภาพสามารถสร้างคนให้มีคุณภาพ คือ คิดเป็น (คิดริเริ่ม คิดสร้างสรรค์ คิดเชิงวิเคราะห์วิจัย) และเรียนอย่างมีความสุข กระบวนการปฏิรูปการศึกษาจึงต้องสามารถสร้างนักคิดในสังคมคือ คนที่คิดได้ คิดเป็น และประยุกต์เป็น สามารถคิดค้นในประเด็นใหม่ๆ แข่งขันได้ และเลือกรับสิ่งที่ดีที่สุดโดยใช้อยุทธศาสตร์อื่นๆ เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาเป็นรูปธรรม (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2546: 6-5) สภาพการจัดการเรียนการสอนด้านการคิดวิเคราะห์ของสถานศึกษาต่างๆ ในปัจจุบันจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(สมศ.) พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับปรับปรุงเป็นส่วนใหญ่พบว่านักเรียนไทยทำข้อสอบที่ต้องใช้การคิดเชิงวิเคราะห์ยกเหตุผลประกอบหรือเขียนข้อความยาว ๆ ไม่ได้ เพราะการเรียนการสอนยังอยู่ในกรอบของตารางสอนและห้องเรียนไม่เน้นกระบวนการให้นักเรียนได้ฝึกคิดฝึกทำ

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมายสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นคุณภาพของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนเป็นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนคือ ความสามารถของผู้เรียน 5 ด้าน กล่าวคือความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี จากสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน จึง

จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนเพื่อเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตในการพัฒนาด้านสติปัญญา ปัจจุบันมีการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดมากขึ้น เพราะความสามารถทางการคิดจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพ็ญพิศุทธิ์ เนคมานุรักษ์ (2536: 1) ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง มาตรฐานที่ 4 เป็นมาตรฐานด้านผู้เรียนได้เน้นให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดวิจารณ์ญาณและคิดสร้างสรรค์ ไตร่ตรองอย่างมีวิสัยทัศน์ ซึ่งแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (2540 - 2544) ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าในการจัดการเรียนการสอนนั้นให้ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการพัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบมีเหตุผล รู้จักการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ แสดงความคิดเห็นรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองเห็นได้ว่าการคิดวิเคราะห์เป็นรูปแบบของการคิดอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญดังที่ วิษัย สุวาทรัตน์ (2547: 121) ได้กล่าวไว้ว่าการคิดวิเคราะห์เป็นกระบวนการทางปัญญาที่มนุษย์ใช้ในการตรวจสอบความรู้ ข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่เพื่อให้เกิดความถูกต้อง เทียบตรง ชัดเจน และบังเกิดผลได้อย่างสมบูรณ์เพียบพร้อมขณะเดียวกันการคิดวิเคราะห์ ยังช่วยให้มนุษย์สามารถสังเคราะห์หรือสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาจากองค์ประกอบต่างๆที่มีอยู่เดิมไว้ด้วย นอกจากนี้การคิดวิเคราะห์จะทำให้บุคคลมีศักยภาพในการคิดสูงขึ้น มีเหตุผลไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ สามารถจะจัดการกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นหรือที่เผชิญอยู่อย่างฉลาด ทำให้พ้นจากความทุกข์หรือมีความทุกข์น้อยลง (ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ.2551: 1) การคิดเป็นจึงเป็นหนทางที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหาของมนุษย์ จึงควรอย่างยิ่งที่จะต้องหันมาให้ความสนใจอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความสามารถในการคิดให้แก่คนทั่วไปโดยเฉพะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชน

การพัฒนาการคิดของเด็กปฐมวัยอยู่ในขั้นของการรู้จักคิดโดยอาศัยสิ่งที่เป็นรูปธรรมเป็นสื่อเช่นจะเปรียบเทียบความยาว อาจะยากแต่ถ้าเอาไม้ที่ยาวต่างกันมาเปรียบเทียบดูเด็กก็จะเข้าใจเรื่องราวความกว้างยาวได้ชัดเจน ขึ้นการปลูกฝังสิ่งใดก็ตามเพื่อพัฒนาการ

คิดของเด็กจึงจำเป็นต้องอาศัยสื่อที่เป็นตัวบุคคลและสื่อที่เป็นวัตถุผสมผสานกัน ฉวีวรรณ จึงเจริญ (2538: 69) ได้กล่าวว่า เด็กปฐมวัยเรียนรู้โดยการกระทำ โดยการกระทำนั้นจะแฝงอยู่ในกิจกรรมผ่านการเล่น ฉะนั้นการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนของเด็กปฐมวัยจึงควรจัดเป็นกิจกรรมโดยอาศัยการเล่นของเด็กเป็นการพัฒนาการเคลื่อนไหวใช้กล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกายพร้อมกับพัฒนาให้เด็กรู้จักคิดเกิดการรับรู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ (พัฒนา ชัยพงศ์.2530: 114) การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย จัดในรูปของกิจกรรมผ่านสื่อการเล่นเพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงเกิดการเรียนรู้ผ่านสื่อที่เป็นรูปธรรมเด็กก็มีโอกาสสังเกตสัมผัส สำรวจค้นคว้าทดลองแก้ปัญหาด้วยตนเอง และการมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น ๆ ส่งเสริมให้เด็กลงมือกระทำโดยคำนึงถึงความแตกต่างและความสนใจของเด็ก รวมทั้งควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ประสบความสำเร็จเพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่เด็ก

การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย (Children as a Researcher) เป็นวิธีการสอนที่ สิริมา ภิญญอนันตพงษ์ (2545) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ครูนำไปปฏิบัติการสอนโดยผสมผสานบูรณาการการสอน การเรียนรู้ การแนะแนว และการประเมินเข้าด้วยกัน นำกรอบแนวคิดในการจัดการเรียนรู้เน้นเด็กเป็นสำคัญ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแนวคิดของกระบวนการวิจัยเป็นหลัก การแนวคิด และแนวปฏิบัติสู่การจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัยเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้งานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ การวิจัยจึงเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้เริ่มต้นที่ความอยากรู้อยากเห็น นำไปสู่การค้นหาคำตอบ เกิดความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน การให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัย เป็นวิธีที่สอดคล้องกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้ (สิริมา ภิญญอนันตพงษ์. 2545: 3-5) เด็กวัยนี้เป็นวัยแห่งช่วงพลังการเติบโต ของชีวิตที่ควรได้รับการพัฒนาศักยภาพโดยใช้วิธีการวิจัยเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้เพราะการวิจัยคือ กระบวนการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งการพัฒนารูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้ที่ครูนำไปปฏิบัติ การสอนตอบสนองและสอดคล้องกับทิศทางวิจัยของ

ประเทศ คือ การวิจัยที่นำประเทศไปสู่การพึ่งพาตนเอง และตรงกับแผนการวิจัย แผนการวิจัยวิธีการสร้างปัญญา ให้กับทรัพยากรมนุษย์ทุกระดับ การวิจัยพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน และนักเรียน ให้รู้จักจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ที่มีผลต่อการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสวงหาองค์ความรู้ตามความสนใจและมีอิสระในการลงมือปฏิบัติกิจกรรม ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในชุมชน ทักษะการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิดของเด็กปฐมวัยให้มีการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบได้ ศึกษาเรื่องที่ตนเองสนใจตามความถนัดของตนเอง และใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยเด็กปฐมวัยเป็นผู้ที่สามารถคิดวิเคราะห์ปฏิบัติได้ ใฝ่เรียน ใฝ่รู้จักท้องถิ่นของตนและเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ เพราะการศึกษาที่มีคุณภาพสามารถสร้างคนให้มีคุณภาพ คือ คิดเป็น (คิดริเริ่ม คิดสร้างสรรค์ คิดเชิงวิเคราะห์) ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงวัยอายุตรงตามศักยภาพ ของแต่ละบุคคลอย่างมีความสุข การวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนปฐมวัย และผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์สำหรับเด็กต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยที่มีต่อการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย โดยแยกเป็นจุดมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัย ได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยที่พัฒนาการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย มาใช้ในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อเปิดโอกาส ให้เด็ก ได้พัฒนาการคิดวิเคราะห์ด้านการสังเกต การเปรียบเทียบ การจำแนก และการสรุป ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้กับครูและผู้เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย ให้มีความพร้อมทางด้านการคิดวิเคราะห์ และสามารถนำไปปรับใช้ เชื่อมโยงกับทักษะอื่น ๆ ในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านผางอุดมสมบูรณ์ ตำบลชุมแสง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 22 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านผางอุดมสมบูรณ์ ตำบลชุมแสง อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 22 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย
2. แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์สำหรับเด็กปฐมวัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 เป็นเวลา สัปดาห์ละสัปดาห์ละ 4 วัน

วันละ 40-50 นาที รวมระยะเวลาทดลองทั้งสิ้น 32 ครั้ง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือกับผู้บริหารโรงเรียนในการทำวิจัย
2. แจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยเพื่อขอความร่วมมือในการเป็นวิทยากร และสนับสนุนการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย
3. สร้างความคุ้นเคยกับเด็กกลุ่มตัวอย่าง และจัดเตรียมสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์
4. ทำการทดสอบการคิดวิเคราะห์ของเด็กกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง (Pretest) จำนวน 22 คน ด้วยแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ จำนวน 4 ชุด โดยทำการทดสอบวันละ 1 ชุด เป็นเวลา 4 วัน
5. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างใช้เวลา 8 สัปดาห์ ๆ ละ 4 วัน ๆ ละ 40 - 50 นาที ช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เริ่มเวลา 09.00 - 09.50 น.จนสิ้นสุดการทดลองรวมทั้งสิ้น 32 ครั้ง ในการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือขั้นทบทวนความรู้และเลือกหัวข้อเนื้อหาที่สนใจ ขั้นเด็กค้นคว้าวิจัยหาความรู้ และขั้นการประเมินผล การทดลองเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 มิถุนายน ถึง 11 สิงหาคม พ.ศ.2554

6. กำหนดการทดลองโดยกำหนดหัวข้อเรื่องในการเรียนรู้ตามความต้องการของเด็กซึ่งอยู่ในชั้นทบทวนความรู้และเลือกหัวข้อเนื้อหาที่สนใจของการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
2. หาค่าความเที่ยงตรง ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง โดยคำนวณจากสูตร t - test for Dependent Samples

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบระดับการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยก่อน และหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยแปลผลระดับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ของเด็กปฐมวัยปรากฏผลดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าสถิติแสดงระดับการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย

ความสามารถด้าน การคิดวิเคราะห์	N	K	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
			X	S.D.	ระดับ	X	S.D.	ระดับ
1. การสังเกต	22	10	5.55	.96	ปานกลาง	9.05	.58	ดีมาก
2. การเปรียบเทียบ	22	10	5.95	.84	ปานกลาง	8.55	.60	ดีมาก
3. การจำแนก	22	10	5.82	.73	ปานกลาง	8.05	.72	ดี
4. การสรุป	22	10	5.68	.65	ปานกลาง	7.50	.60	ดี
รวม	22	40	23.00	3.18	ปานกลาง	33.15	2.50	ดีมาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 1 เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า เด็กปฐมวัยมีการคิดวิเคราะห์ก่อนการทดลอง (\bar{X} = 23.00) อยู่ในระดับปานกลาง ภายหลังการทดลอง (\bar{X} = 33.15) อยู่ในระดับดีมาก และเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ก่อนการทดลองเด็กปฐมวัยมีการคิดวิเคราะห์ด้านการสังเกต (\bar{X} = 5.55) การเปรียบเทียบ (\bar{X} = 5.95) การจำแนก (\bar{X} = 5.82) และการสรุป (\bar{X} = 5.68) อยู่ในระดับปานกลางภายหลังการทดลอง พบว่า ด้านการสังเกต (\bar{X} = 9.05) และการเปรียบเทียบ (\bar{X} = 8.55) อยู่ใน

ระดับดีมาก ส่วนการจำแนก (\bar{X} = 8.05) และการสรุป (\bar{X} = 7.50) อยู่ในระดับดี

2. การเปรียบเทียบคะแนนการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ในภาพรวมและแยกเป็นรายด้านก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยปรากฏผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ในภาพรวมและแยกเป็นราย

การคิดวิเคราะห์	K	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		\bar{D}	$S_{\bar{D}}$	t	p -value
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1. การสังเกต	10	5.55	.96	9.05	.58	3.50	.74	22.18	<0.01
2. การเปรียบเทียบ	10	5.95	.84	8.55	.60	2.59	.50	24.15	<0.01
3. การจำแนก	10	5.82	.73	8.05	.72	2.23	.53	19.77	<0.01
4. การสรุป	10	5.68	.65	7.50	.60	1.82	.50	17.02	<0.01
รวม	40	23.00	3.18	33.15	2.50	10.14	1.46	32.63	<0.01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 พบว่า เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่า หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย เด็กปฐมวัยมีการคิดวิเคราะห์ (\bar{D} = 10.14) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ทำให้การคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย นั่นคือ การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีการคิดวิเคราะห์ โดยรวมสูงขึ้น

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย เด็กปฐมวัยมีการสังเกต (\bar{D} = 3.50) การเปรียบเทียบ (\bar{D} = 2.59) การจำแนก (\bar{D} = 2.23) และการสรุป (\bar{D} = 1.82) ทุกด้านสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า หลังจาก ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ทำให้การคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย

ทุกด้านสูงกว่าก่อนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย นั่นคือ การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีการสังเกต การเปรียบเทียบ การจำแนก และการสรุปสูงขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายสำคัญเพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย จากการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย การคิดวิเคราะห์สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยมีการคิดวิเคราะห์สูงขึ้น โดยที่การคิดวิเคราะห์ด้านการสังเกต เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมเป็นอันดับแรก

รองลงมาได้แก่ ด้านการเปรียบเทียบ ด้านการจำแนก และด้านการสรุป ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย สามารถส่งเสริมพัฒนาการการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้น ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้จึงอภิปรายได้ดังนี้

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยมีคะแนนการคิดวิเคราะห์โดยรวมสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยเป็นรูปแบบการสอนที่มีการวางแผนในการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน

ขั้นที่ 1 เด็กทบทวนความรู้และเลือกหัวข้อเนื้อหาที่สนใจ เด็กได้สนทนา เล่าประสบการณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้เลือกเรียนในหัวข้อที่สนใจในขั้นนี้ครูได้ศึกษาหัวข้อเรื่องให้เด็กได้เรียนรู้ในสัปดาห์แรกแต่ให้เด็กมีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อเรื่องเช่น ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับอาหารที่เด็กชอบรับประทานแล้วให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในการพูดโดยครูตั้งคำถามให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็นออกมา เด็ก ๆ คิดว่าอะไรบ้างที่เด็ก ๆ ชอบรับประทาน คำตอบของเด็กที่ได้มาทำให้เกิดเรื่องที่เด็กอยากศึกษา คือเรื่อง ข้าว ปลา กุ้ง และผักสวนครัวเป็นต้น หลังจากนั้นครูจึงใจให้เด็กพูดสนทนาเกี่ยวกับหัวเรื่องที่พูดออกมา และเลือกหัวข้อที่สนใจ อยากจะศึกษามากที่สุด เด็ก ๆ ช่วยกันตั้งชื่อหัวข้อที่จะศึกษาว่าเด็กได้มีส่วนร่วมและรู้ว่า สัปดาห์นี้จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับอะไรโดยครูกระตุ้นด้วยการใช้คำถามเพื่อให้เด็กเกิดการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเด็กได้ใช้ประสบการณ์เดิมสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ โดยกำหนดให้เป็นกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนทำกิจกรรม โดยใช้ประสบการณ์การเรียนรู้มาแก้ปัญหา สังเกต เปรียบเทียบ จำแนก และ สรุปของหัวข้อเรื่องที่ต้องการเรียนรู้ ทำให้เกิดการคิดวิเคราะห์

ขั้นที่ 2 ชั้นเด็กค้นคว้าวิจัยหาความรู้เด็กได้เดินทางไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น มีโอกาสคิดตัดสินใจเลือกแนวทางการปฏิบัติ การให้เด็กได้หยิบ จับ สัมผัส เรียนรู้จากของจริง เมื่อเกิดข้อสงสัยเด็กสามารถค้นคว้าหาคำตอบจากแหล่งข้อมูล ด้วยการสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต สารานุกรม หนังสือ และกิจกรรมที่เด็กเลือกการประกอบอาหารเด็กศึกษาสังเกต เปรียบเทียบ จำแนกและสรุปถึงวัสดุ-อุปกรณ์ในการประกอบอาหาร

และเด็กสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษาโดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนให้คำปรึกษา ได้แก่ การออกไปสำรวจบริเวณโรงเรียน เช่น การออกไปสำรวจทุ่งนาแปลงปลูกข้าวในชุมชน บ่อปลาอ่างปลาในโรงเรียน การออกไปทัศนศึกษานอกสถานที่เช่น ชุมชนบริเวณใกล้ ๆ โรงเรียน สวนผักในชุมชน ตลาด สวนกล้วย การศึกษาจากการเชยวิทยากร มาสาธิตและให้ความรู้แก่เด็ก หรือการศึกษาจากของจริงหนังสือ รูปภาพภายในห้องเรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เด็กจะได้ใช้การคิดวิเคราะห์ การสังเกต เปรียบเทียบ จำแนก และสรุปโดยการใช้ประสาทสัมผัสการมองเห็น การดู การฟัง โดยระหว่างการศึกษากับแหล่งเรียนรู้ที่ครูต้องกระตุ้นให้เด็กได้สังเกต เปรียบเทียบ จำแนก เกิดข้อสงสัยเพื่อกระตุ้นให้เด็กแสวงหาคำตอบด้วยตนเองด้วยการสรุปจะพบว่าขณะทำกิจกรรมนั้นเด็กจะสนุกสนาน มีความกระตือรือร้น สนใจ สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน เล่าประสบการณ์เดิมของตนเองให้ผู้อื่นฟัง การเปิดโอกาสให้เด็กได้มีประสบการณ์และมีวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายก็จะสามารถช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดี ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีการวางแผนอย่างดีจากครู ด้วยการให้เด็กมีโอกาสค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง เด็กมีพัฒนาการคิดวิเคราะห์จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กแต่ละวัยสร้างศักยภาพในการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับเด็กมากขึ้นทำให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กได้

ขั้นที่ 3 ชั้นการประเมิน เด็กและครูร่วมกันประเมินผล การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยทุกขั้นตอนเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้การคิดวิเคราะห์ในการด้านสังเกต เปรียบเทียบ จำแนก สรุปค้นคว้าหาคำตอบซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เด็กพัฒนา การคิดวิเคราะห์อย่างเต็มตามศักยภาพอย่างต่อเนื่องและมีความสุขในการเรียนรู้อการประเมินผลการเรียนรู้ เป็นการเน้นพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างและความสามารถของเด็กให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเองลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ดังนั้นเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย จึงมีการคิดวิเคราะห์สูงขึ้น การช่วยให้เด็กเรียนรู้ด้วยการติดตามสังเกตเด็ก สะท้อนข้อมูลจากการสังเกตและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

โดยปรับเปลี่ยนบทบาทครูในฐานะผู้สอนมาเป็นผู้สังเกต และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ประเมินผลจากพฤติกรรมที่ปรากฏ คือ การตอบคำถาม ทำไม อย่างไร ที่ไหน การแสดงความคิดเห็น พูดโต้ตอบ มีการค้นคว้าหาคำตอบ การแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น มีการแก้ปัญหา รู้จักสรุปความรู้ รู้จักสังเกต สืบค้น วางแผน การมีส่วนร่วมในการทำงานและรู้จักแก้ไขข้อขัดข้อง ผลงานของเด็ก ขึ้นชมผลงาน โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงผลงานของตนเองและเล่าเรื่องราวความรู้สึกเกี่ยวกับชิ้นงานของตนเองให้เพื่อนๆ และครูได้ชื่นชมสรุปและจัดทำผลงานความรู้ เด็กและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากเรื่องที่ศึกษาระดับชั้น ให้เด็กมีความภาคภูมิใจในเรื่องที่ตนเองศึกษาไปใช้ประโยชน์ และกระตุ้นให้เด็กเกิดความอยากเรียนรู้ต่อไป

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย มีความการคิดวิเคราะห์ในภาพรวมและรายด้านพบว่า

1) ด้านการสังเกต การสังเกตก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 5.55 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 9.05 แสดงว่า ในการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยได้เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้จากการสังเกต สนทนา ศึกษาหาคำตอบ ได้พัฒนาการสังเกตการ หยิบ จับ สัมผัส สิ่งของระหว่างที่เด็กทำการศึกษาค้นคว้า ตัวอย่างเช่น การศึกษาเรื่องปลา เด็กได้สังเกตลักษณะความเหมือนความแตกต่างขนาด สี รูปร่างของปลาชนิดต่างๆ เช่น ปลาตูก ปลาหมอ ปลาทับทิม ปลาทุ ปลาหางนกยูง สังเกตวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบอาหารจากปลา เช่น มืด ทัพพี ตะหลิว ไม้ ตะแกรง หม้อกะละมัง ที่มีรูปร่างลักษณะที่แตกต่างกัน การทำอาหารจากปลาที่มีวิธี การที่แตกต่างกัน การศึกษาเรื่องต้นข้าวในนา สังเกตลักษณะต้นข้าว พืชและสัตว์ชนิดต่างๆ ที่อยู่ในทุ่งนาเด็กได้จำแนกข้าวเปลือก ข้าวสาร เมล็ดข้าวเจ้า ข้าวเหนียว ข้าวกล้องข้าวเหนียวดำข้าวมันปู ข้าวสุก การจำแนกอุปกรณ์ในการทำนา การประกอบอาหารจากข้าว การศึกษาเรื่องกล้วยสังเกต ลักษณะของกล้วยชนิดต่างๆ เช่น กล้วยไข่ กล้วยน้ำหว้า กล้วยหอม ลักษณะอาหารที่แปรรูปจากกล้วย อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบอาหารจากกล้วย การศึกษาเรื่องผักสวนครัวชนิด เด็กได้

สังเกต ผักกินใบกินราก สีของผัก รูปร่างลักษณะของผัก ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ช่วยส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ได้ดีและส่งผลให้เด็กมีการคิดวิเคราะห์ ด้านการสังเกตสูงขึ้น

2) ด้านการเปรียบเทียบ ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 5.95 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 8.55 แสดงว่า ในการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย เด็กปฐมวัยได้พัฒนาการเปรียบเทียบจากการเปรียบเทียบระยะเวลาในการเดินทางไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ ในการศึกษาเรื่อง ข้าว ปลา กล้วย และ ผักสวนครัว ในเรื่องปลาได้เปรียบเทียบขนาดของปลาชนิดต่าง ๆ สี ลักษณะความเหมือนความแตกต่าง ในเรื่องกล้วยได้เปรียบเทียบ จำนวน ปริมาณ ขนาด รูปร่าง ลักษณะ ความเหมือนต่างของกล้วยแต่ละชนิด ระยะห่างในการปลูกกล้วย ในการศึกษาเรื่องต้นข้าวในนาเด็กได้เปรียบเทียบขนาดของต้นข้าว ความเหมือนต่างของต้นข้าวที่อยู่ในแต่ละแปลง เมล็ดข้าวสารแต่ละชนิด ขนาด สี รูปร่าง ในการศึกษาเรื่องผักสวนครัว เด็กได้ศึกษาสวนผักในชุมชน เปรียบเทียบลักษณะของผักชนิดต่าง ๆ เช่น ผักชี ชะอม ต้นหอม ตะไคร้ พริก เปรียบเทียบขนาด ลำต้น สี ของผักชนิดต่าง ๆ รูปร่างลักษณะ ขนาด น้ำหนัก จำนวน ปริมาณ ความสั้น ยาว ของผักที่ศึกษาทั้งในแปลงผักและร้านค้าด้านการเปรียบเทียบ จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ส่งผลให้เด็กมีระดับการคิดวิเคราะห์ด้านการเปรียบเทียบสูงขึ้นอย่างชัดเจน

3) ด้านการจำแนกก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 5.82 หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 8.05 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยนั้น มุ่งให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากการกระทำ มีประสบการณ์ตรงจากการศึกษาแหล่งเรียนรู้ มีกิจกรรมที่เด็กต้องสืบค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ความสามารถด้านการแยกแยะส่วนย่อยต่างๆ และเหตุการณ์ที่มีความเหมือนกันและแตกต่างกัน ออกเป็นแต่ละส่วนให้เข้าใจง่ายอย่างมีหลักเกณฑ์ เช่น ในเรื่องการจำแนกประเภทของผักชนิดต่างๆ ผักที่เรารับประทานหัว ผักที่รับประทานใบ ลำต้น สี อายุ รูปร่าง ขนาด ลักษณะคล้ายคลึง หรือแตกต่างของผักแต่ละชนิด รวมถึงมีการนำเสนอประสบการณ์เดิมของเด็กที่มีมารวมกับความรู้ใหม่

อย่างต่อเนื่องด้วยการจำแนกเปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่าง ซึ่งต้องนำทักษะการสังเกตมาพิจารณา อย่างถี่ถ้วน โดยเด็กจะได้ฝึกฝนจากการทำกิจกรรมที่ ให้เด็กได้แยกแยะสิ่งของต่าง ๆ ตามหมวดหมู่ ตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือเกณฑ์ที่เด็กได้กำหนดคิดขึ้นมาเอง เช่น การศึกษาเรื่องปลา เด็กจำแนกลักษณะความเหมือน ความแตกต่างของปลาแต่ละชนิด ในเรื่องกล้วยจำแนก หน่อ ลำต้น ใบ และบอกชื่อได้อย่างถูกต้อง ในเรื่องข้าว จำแนก ข้าวชนิดต่าง ๆ ได้ เช่น ข้าวเหนียว ข้าวเจ้า ข้าวหอมมะลิ ข้าวกล้อง การที่ได้รับประสบการณ์ตรงจากการได้ ศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ อินเทอร์เน็ต ชุมชน ตลาด จำแนก อุปกรณ์เครื่องครัวในการทำอาหารจากเรื่องที่ศึกษา เด็ก จะเกิดมโนคติเกี่ยวกับประเภทสิ่งของต่าง ๆ รวมถึง ส่งเสริมให้เด็กเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่าง ระหว่างบุคคลและความเหมือนระหว่างสิ่งของลักษณะ ต่างๆ และเพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยความมีระเบียบใน การจัดของให้เป็นประเภทเดียวกัน จะเห็นว่า การจัดการ เรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย เป็นการจัดการเรียนรู้จากการ ที่เด็กได้มีโอกาสสำรวจสังเกตสิ่งต่างๆ รอบๆ ตัว นำมา จำแนกเปรียบเทียบความแตกต่างรวมถึงการทำกิจกรรม ต่างๆ จากการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ส่งผลให้ เด็กมีระดับการคิดวิเคราะห์ด้านการจำแนกสูงขึ้นอย่าง ชัดเจน

4) ด้านการสรุปของเด็กปฐมวัย ก่อน ทดลองมีค่าเฉลี่ย 5.68 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 7.50 จะเห็นว่าด้านการสรุปของเด็กหลังทดลองจะ สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย การที่เด็กได้ไปศึกษาจากแหล่งการเรียนรู้ ระหว่างที่ เด็กสำรวจ สังเกต เปรียบเทียบ จำแนก ศึกษา สนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันนั้น ครูและเด็กร่วมกัน ตั้งคำถาม และร่วมกันคิดคำตอบร่วมกัน เช่น ในกิจกรรม ที่เด็กได้สังเกตลักษณะของปลา เด็กเกิด ข้อสงสัยขึ้น มาว่าปลาทำไมถึงอยู่ในน้ำ ลักษณะของปลาแต่ละชนิด ต่างกันหรือเหมือนกันอย่างไร แยกแยะความคิดของตน สรุปโดยวาดภาพ เล่าประสบการณ์เดิม โดยเด็กสามารถ อธิบายเชื่อมโยงความสัมพันธ์ โดยการสรุปอย่างมีเหตุผล จากการสังเกต การเปรียบเทียบ การจำแนก จัดหมวดหมู่ และการใช้ความรู้เดิมผสานกับความรู้ใหม่สู่การสรุป

อย่างมีเหตุผลเป็นประเด็นต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่ด้าน การสรุปอย่างมีเหตุผล ประโยชน์ของการสรุปจะ ช่วย ตรวจสอบว่าข้อมูลที่เป็นผลมาจากการสังเกตนั้นเป็น การสังเกตจริงหรือไม่ ทำให้สิ่งที่ได้รับการสังเกต มีความหมาย สมบูรณ์ มีประโยชน์ มีเหตุผล ไม่ด่วน ตัดสินใจ มีความรอบคอบ และเป็นพื้นฐานในการที่จะ สร้างสมมุติฐานหรือการนำไปสู่ข้อสรุปต่อไป ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยสามารถส่งเสริมให้ การคิดวิเคราะห์ด้านการสรุปสูงขึ้นได้อย่างชัดเจน

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยใน ครั้งนี้ จึงส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยได้ เป็นอย่างดี เพราะเด็กได้ลงมือปฏิบัติ ศึกษาจากแหล่ง เรียนรู้ทำให้ได้ประสบการณ์ตรง โดยครูมีบทบาทที่สำคัญ ในการเตรียมความพร้อมเด็กและกระตุ้นให้เด็กเกิดข้อ สงสัย สังเกต และคิดหา คำตอบจากการสำรวจค้นหา ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งในการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนัก วิจัยนี้ เป็นการที่เด็ก และครูเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กับเด็ก เด็ก เรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน เพราะการจัดสิ่งแวดล้อม ที่หลากหลาย ยิ่งทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ครู มีหน้าที่ในการจะกระตุ้นให้เด็กได้ใช้การคิดวิเคราะห์ และ ตั้งคำถามให้เด็กได้คิดหาคำตอบ เพื่อเด็กจะได้เข้าใจใน ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล จึงทำให้ผลการวิจัยใน ครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย สามารถส่งเสริมให้เด็กมีการคิดวิเคราะห์สูงขึ้น ทั้งนี้ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย สามารถใช้ วิธีการดังกล่าวในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริม การคิดวิเคราะห์เด็กปฐมวัยได้

ในการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (2547: 85 - 86) ได้กล่าวไว้ว่า การให้ครูจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยเป็นการมุ่ง แสวงหารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องและเอื้อ ต่อการปฏิรูปการศึกษา ที่มีพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตามหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา ที่มุ่งเน้นปฏิรูปการเรียนรู้เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุดโดยใน มาตรา 22 กำหนดไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลัก ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด” คือการจัด การเรียนรู้ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน โดยให้

ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้คิดเอง ปฏิบัติเอง โดยครูมีการวางแผนร่วมกับผู้เรียน กระตุ้น ให้กำลังใจ อันเป็นแม่บทสำคัญต่อการปฏิรูปให้ครูปฏิบัติการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งวิธีการจัดการเรียนรู้แบบนี้ครูสามารถนำมาใช้หลอมรวมเป็นวิธีการสอนปกติในชั้นเรียนในการจัดการเรียนการสอนได้ทุกวันและตลอดไป อันนำไปสู่การสอนให้ครูแบบพึ่งพาตนเอง

ผลการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยสามารถส่งเสริมให้เด็กมีการคิดวิเคราะห์ที่สูงขึ้นทั้งนี้ ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย สามารถใช้วิธีการดังกล่าวในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยได้

ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ชั้นที่ 1 ทบทวนความรู้และเลือกหัวข้อเนื้อหาที่สนใจเด็กจะกระตือรือร้นในการคิดหาหัวข้อเมื่อครูตั้งคำถามให้ช่วยกันคิด ในการตั้งคำถามแต่ละครั้ง เปิดโอกาสให้เด็กได้คิดก่อนที่จะตอบ เพราะเด็กบางคนต้องการเวลาคิดการตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นของเด็ก ในช่วงสัปดาห์แรก เด็กจะยังไม่เสนอความคิดเห็น ครูควรใช้คำถามให้เด็กคิดและตอบคำถามของเด็กจะเป็นไปในลักษณะของการตอบตาม ๆ กัน ครูควรให้เด็กมีส่วนร่วมในช่วงสัปดาห์แรกเด็กยังคงไม่กล้าแสดงออก ครูควรเปิดโอกาสให้เด็กพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผู้วิจัย ให้แรงเสริมด้วยการกล่าวคำชื่นชมใช้คำพูดในเชิงบวกแก่เด็กที่กล้าตอบคำถาม กล้าแสดงความคิดเห็น และให้เพื่อนแสดงความชื่นชมด้วยการปรบมือ และสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองกับเด็กในสัปดาห์ต่อ ๆ มา เด็กเริ่มกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าตอบคำถามมากขึ้น ซึ่งสังเกตจากความกระตือรือร้นในการคิดและการตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นและกล้านำเสนอผลงานของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้

2. การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ชั้นที่ 2 เด็กสามารถค้นคว้าคำตอบด้วยตนเอง รับรู้และเรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้า โดยครูให้อิสระในการค้นคว้า การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยเปิดโอกาสให้เด็กได้

เรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้าเอง ไม่วางกฎเกณฑ์ในการเลือกที่จะศึกษา ครูต้องศึกษาเนื้อหาที่เด็กต้องการเรียนรู้จากหนังสือ หรือสื่อที่เด็กสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายในการตั้งคำถามสำหรับเด็กต้องเป็นคำถามที่ฝึกการคิด และครูต้องรอคอยคำตอบจากเด็ก โดยอยู่ภายใต้การดูแลของครู ทำให้เด็กเรียนรู้อย่างเต็มที่และแสดงความคิดเห็นถ่ายทอดการเรียนรู้ออกมาได้ดี และการจัดการสอนบางครั้งต้องมีการยืดหยุ่น คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะเด็กไม่สามารถทำตามที่เรากำหนดได้ทุกครั้งเสมอไป ทั้งนี้เมื่อเด็กทำได้ควรให้แรงเสริม เมื่อเด็กต้องการคำแนะนำตัวครูหรือผู้ใกล้ชิดควรแนะนำเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

3. การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ชั้นที่ 3 การประเมิน ให้เด็กคิดออกแบบการจัดการเรียนรู้ เราไม่ควรกำหนดให้ตามครูผู้สอนเสมอไป ในบางครั้งเด็กก็ต้องการความเป็นตัวของตนเองอยากแสดงออกเป็นตัวของตัวเอง เด็กมีความสนุกสนานและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ สังเกตได้จากเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ เด็กจะถามถึงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป ทั้งนี้เพราะกิจกรรมเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดหาคำตอบด้วยตนเอง เกิดความคิดรวบยอด จึงทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน เด็กถ่ายทอดจากการเรียนรู้จากแบบเด็กนักวิจัยสามารถนำมาประยุกต์เป็นนิทานที่สะท้อนการเรียนรู้ของเด็กได้ การประเมินผลประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการพูดคุย การร่วมทำงานวาดภาพจากเรื่องราวที่ได้ศึกษาค้นคว้า การแก้ปัญหาเพื่อเกิดปัญหาขึ้น โดยเด็กเรียนรู้จากการลงมือกระทำกระทำด้วยตนเอง

4. การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย เด็กเป็นผู้กำหนดหัวข้อเรื่องที่สนใจร่วมกัน ทำให้การเด็กมีความสนใจกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม อยากมีส่วนร่วม อยากแสดงความคิดเห็น มีความสนุกสนานในการทำกิจกรรมต่างๆ

5. การถามคำถามในระยะแรกเด็กจะไม่กล้าตอบคำถาม ไม่มีความมั่นใจ หลังจากที่ได้เด็กออกมาพูดหน้าห้องเรียนบ่อย ๆ เด็กมีความมั่นใจมากขึ้น อยากมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นกับผู้อื่น ตอบได้เป็นเรื่องราวชัดเจนมากยิ่งขึ้น

6. ระยะเวลาและแผนการจัดกิจกรรมต้องมีความยืดหยุ่น เพราะเด็กไม่สามารถทำกิจกรรมบางอย่างได้ หรือเด็กสนใจในสิ่งอื่นมากกว่า แผนต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก

7. ครูมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ครูต้องคอยอำนวยความสะดวกจัดหาแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็ก และต้องเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ ต้องสังเกตพฤติกรรมของเด็กรวมถึงประเมินการเรียนรู้ของเด็กว่าตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ นอกจากนี้ยังต้องรู้จักวิธีการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นขณะจัดการเรียนรู้ การตั้งคำถามของครูมีส่วนสำคัญในการเรียนรู้ของเด็ก เพราะเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กได้สังเกต คิดหาคำตอบ รวมถึงค้นหาคำตอบด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยครูต้องศึกษาหลักการและทำความเข้าใจกับการจัดการเรียนการสอนแบบเด็กนักวิจัยให้เข้าใจก่อนการนำไปใช้เพื่อให้นำไปใช้ได้ถูกต้อง เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย เป็นการเน้นการพัฒนาศักยภาพของเด็ก คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. ในการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ครูต้องให้เด็กได้แสดงความคิดและการกระทำอย่างอิสระ ยอมรับฟังความคิดและจินตนาการของเด็ก การเสริมแรงด้วยการพูดให้กำลังใจ ใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และอยากร่วมกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

3. ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยไปใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ให้เกิดขึ้นกับเด็กและครูควรกระตุ้นให้เด็กได้ใช้การคิดวิเคราะห์ โดยการศึกษาค้นคว้าความรู้เชื่อมโยงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนเพื่อให้เด็กเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่ายยิ่งขึ้น

4. ควรเปิดโอกาสให้เด็กทำงานร่วมกันและในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ครูควรสังเกตดูความสนใจของเด็ก จะได้นำความสนใจของเด็กมาจัดกิจกรรมเพื่อให้สืบค้นต่อไป และครูควรแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมที่เด็ก

ได้ลงมือค้นคว้าความรู้เพื่อผู้ปกครองจะได้มีส่วนร่วมในการช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในการหา วัสดุ อุปกรณ์ สื่อเพิ่มเติมสำหรับเด็ก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาร่วมกันในการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยระหว่างบ้านและโรงเรียนและควรมีศึกษาวิจัยการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในห้องเรียนสองกลุ่มอายุโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย

2. ควรมีการศึกษาส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในแต่ละด้านมากขึ้น เช่น ด้านพฤติกรรมศาสตร์ ด้านความเอื้อเฟื้อ ด้านภาษา ด้านความเอื้อเฟื้อ ด้านพฤติกรรมความร่วมมือ

3. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจศึกษาทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียน และผู้ปกครองในระดับการศึกษาปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ ประธานควบคุมปริญญาานิพนธ์และรองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ กรรมการที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ที่ได้ให้คำปรึกษาและกรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.พัฒนา ชัชพงศ์ ประธานสอบปริญญาานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ กรรมการสอบปริญญาานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาเสนอแนะเพิ่มเติมทำให้ปริญญาานิพนธ์นี้สำเร็จไปด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ทุนอุดหนุนสนับสนุนในการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

คุณค่าและคุณประโยชน์ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดาที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลความรักความอบอุ่น และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้วางรากฐานการศึกษา อันทรงคุณค่ายิ่งให้แก่ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2550). ชั้นการสอนเด็กปฐมวัย. **วารสารการศึกษาปฐมวัย**. 11(3), 24-25.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). **การคิดเชิงวิเคราะห์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.
- ฉวีวรรณ จึงเจริญ. (2538). **การใช้สื่ออุปกรณ์ของเล่นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนระดับก่อนประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- ทีศนา แคมณี. (2544). **วิทยาการด้านการคิด**. กรุงเทพฯ: มาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2551). **การพัฒนาการคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: 9119 เทคโนโลยีปริ้นติ้ง.
- พัฒนา ชัชพงศ์. (2530, กรกฎาคม). อนุบาลศึกษา: สอนอะไร สอนอย่างไร. **รักลูก**. 5(54), 112 - 115.
- เพ็ญพิศุทธิ์ เนกมานุรักษ์. (2536). **รูปแบบพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาครู**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่ง แก้วแดง. (2542). **พฤติกรรมการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
- วนิช สุอาร์ตัน. (2547). **การคิดและความคิดสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- วราภรณ์ รักวิจัย. (2542). **แนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ใน เอกสารประกอบการอบรมครูโรงเรียนเอกชนระดับก่อนประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). **รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาโครงการเด็กนักวิจัย และการประเมินเด็กเป็นสำคัญ ปีที่ 1**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2547). **การวัดและประเมินผลแนวใหม่เด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.